

etyöhön. Työ jaettu kaikkien jäsenten kesken tekee mahdolliseksi vetää mukaan yhä suurempia naisjoukkoja vallankumoukselliseen liikkeeseen, samalla kun käytännöllisestä työstä jokainen jäsen kasvaa tietoiseksi, rohkeaksi, varmaksi, luokkataistelutehtävistä selvillä olevaksi yksilöksi. On siis saatava aikaan yleinen työvelvollisuus.

Saadaksemme työvelvollisuuden voimaan, on meidän pyrittävä ensinnä siihen, että jokaisen osaston yhteyteen perustetaan naisjaostoja ja niiden avulla voidaan perustaa työryhmiä nais työläisten valistamiseksi. Toiminta-aloja ja työmaata on laajalti. Esimerkiksi kotigaatitonia varten voidaan muodostaa useampiakin ryhmiä siihen tarkoitukseen palkkakunnilla, missä on runsaammassa määrässä nais työläisiä. Kirjallisuuden levittäjinä ovat tällaiset työryhmiä mainioita. Naisjäsenten tietoisuuden kartuttamiseksi sopii myös muodostaa ryhmiä, samoin voisi perustaa sanomalehtiryhmiä, joissa opetellaan kirjoittamaan sanomalehtiin palkkakuntatuksia, selostuksia toiminnasta, pohtia lehden sisältöä jne.. Toiminta-aloja on lukematon määrä. Pääasia on se, että jokaisella jäsenellä on määrätty tehtävä suoritettava, joka tehtävä saattaa hänet tuntemaan itsensä hyödylliseksi yksilöksi luokkataistelurintamassa. Tehtäviä saattaa olla vaikka kuinka pieni ja vähäpätöiseltä näyttävä, mutta järjestelmällisesti liitettyinä muihin toimintoihin voi se tuottaa suuria tuloksia. Ei siis pienintäkään tehtävää ole väheksyttävä, vaan on kaikki tehtävä tunnollisesti. Työryhmien perustaminen käy laatuun harjoitus suunnitelman mukaan ja vain vähitellen, sillä tuskin yhtäkkiä voidaan helposti määrittellä yhdellä kertaa, että tuo voi mennä siihen tai tähän toimeen. Ensin on perustettava vaikkapa yksi työryhmä ja sitten tarpeen vaatiessa lisää. Jokapäiväisessä olisi tämän suunnitelmallisen yrityksen ryhdyttävä ja siitä alkeista ei pidä heti luopua, vaan sitä on edelleen kehitettävä. Yleisen työvelvollisuuden aikaan saaminen ei ole mikään mahdoton, vaikka se voi alussa selkeästi näyttää. Se tosin vaatii sitkeyttä, huolellista harjoitusta ja paljon aloitekykyä, mutta jokaisen luokkataistelun on juuri niitä kykyjä itsessään kehitettävä. Kenpä tahtoi huolettomasti pyrkiä pysyä ja kuluttaa aikansa turhaan toivossa, sillä aikaa kun toiset työskentelevät ihmiskunnan vapauden ja onnen saavuttamiseksi.

Naisjaostoja perustamaan joka osastoon ja jokaiselle osaston naisjäsenelle työvelvollisuus. Siihen pyrkikäämme.

Työläisnaisten puolue-toiminta

Porvarillinen naisliike on ollut luonteeltaan pelkkää suunpleksamista, sillä se ei ole lähtenyt oikeilta perusteilta naisen aseman parantamiseksi ja hänen saattamiseksi yhdenvertaiseksi miesten rinnalla. Se on yrittänyt parantaa naisen asemaa säilyttämällä porvarillisen ristejäjärjestelmän ja juuri siksi se ei ole pyrkimysään onnistunut.

Mutta naisten asema yhteiskunnassa ja proletariaatin vapaustaistelussa on niin tärkeä että siitä suureksi osaksi riippuu koko taistelun onnistuminen.

K. K. kolmas kongressikin antoi tähden huomion naisten keskuudessa suoritettavalle työlle ja kehotti kaikkia länsimaisia kommunistisia puolueita sitä lujittamaan samalla osoittamaan koko maailman proletariaanille, että vain kommunismin voitto tuottaa heille vapauden orjuudesta ja sorrosta. Sillä, mikä kommunismin antaa naiselle, ei voi koskaan antaa kapitalistinen naisliike. Niinkaan kuin kapitalistisissa maissa on voimassa pääoman ja yksityisomaisuuden valta, ei naisen riippumattomuus miehestä voi päästä pitemmälle kuin oikeuteen hallita omaisuuttaan ja ansiotaan ja tasavertaisesti määrätä lastensa kohtalosta miehensä kanssa. Vasta kommunismin taloudelliset ja yhteiskunnalliset muodot luovat edellytykset, joiden vallitessa naisen luonnollinen

tehtävä, äitiys, ei joudu ristiriitaan hänen yhteiskunnallisten velvolluuksiensa kanssa eikä häiritse hänen yhteistä hyvää tarkoittavaa luovaa työtään, vaan päinvastoin tulee edistämään kaikin puolin persoonallisuuden kehitystä, mikä tapahtuu välittömässä yhteydessä työtehtävien yleisön tehtäviin ja elämään. Kommunismi on oleva kaikkien niiden naisten päämäärä, jotka työskentelevät naisten oikeuksien puolesta.

Mutta kommunismi on samalla myöskin koko proletariaatin päämäärä. Siksi pitää työläisnaisten ja työläisten taistelua molempipuolisen edun vuoksi käydä yhteisesti ja yksissä riveissä.

K. K. kolmas kongressikin painosti erityisesti vallankumouksellisen marxilaisuuden peruslausetta, ettei ole mitään "erityistä naiskysymystä" ja että jokainen työläisnaisten yhteistyö kapitalistisen feminismin, naisasian kanssa johtaa proletariaatin voimien vähenemiseen. Siihen johtaa myöskin sosialidemokraattisten sovitteijoiden ja opportunistien menettelytapojen tukeminen.

Kaikkien riistettyjen yhteinen toiminta ainoastaan vie kokoproletariaatin voittoon ja ratkaisee naisen yhteiskunnallisen aseman. Sen vuoksi on naisten kaikella tarmolla otettava osaa proletariaatin yhteiseen taisteluun, niin puolueessa kuin kaikissa luokkajärjestöissä, ammattiyhdistyksissä, osuuskunnissa, tehdas- ja työpaikkaneuvostoissa jne.

Missä vain työläisnaiset ovat puolue- tai ammattiosastoissa, ei heidän ole siltä erotava, sillä koko proletariaatin asia vaatii yhteistä valmistelua, yhteistä järjestelyä ja yhteistä taistelua. K. K. tunnustaa kuitenkin että puolueitten taholta on välttämätöntä käyttää erikoisia työmenetelmiä naisten keskuudessa toimitettavan puolueen suhteen. Se pitää tarkoi-

Ulkomailta

Kaukaisen Idän työtekevien edustajakokouksen naisjaoston kokous

Tammikuussa pidettiin Moskovassa Kaukaisen Idän työtekevien edustajakokouksen naisjaoston kokous. Edustajina olivat Jaappani, Kiina, Korea, Mongolia, Tibet ja Hollannin India. Puhemiehistöön valittiin 8 toveria ja kunnapuhemiehiksi тов. Zetkin, Kollontai ja Krupskaja.

Puhemiehistön vaalin jälkeen hyväksyttiin kokouksen päiväjärjestykset: 1) naisliike Idässä; 2) työläisnaisten ja talonpoikaisten Neuvosto-Venäjällä; 3) Kaukaisen Idän edustajan selostus; 4) naisliikkeen tehtävät, menettelytavat ja muodot ja 5) Venäjän nälkäseutujen avustuksen järjestäminen. Jokaisessa istunnossa esiteltiin tervehdyksineen esittäjä. Toimeenpanevan komitean, kominternin edustajakokouksen puhemiehistön, kansainvälisen Naisliikkeen, V. K. P:n naisten työtä johtavan keskusosaston puolesta pidettiin puheita. Sitä paitsi Kiinan kommunistipuolueen puolesta tervehdi kokousta Li-Kiang ja korealaisen edustaja Toig.

Jaoston asialliset kokoukset pidettiin tammikuun 29 ja 30 p:nä. Alustua: "Työläisnainen ja talonpoikaismainen Neuvosto-Venäjä" herätti suurta mielenkiintoa edustajien keskuudessa ja edustajien puolelta tehtiin joukko kysymyksiä. Mutta suurin osa kokouksen ajasta käytettiin palkkakuntaselostusten kuulemiselle, joissa esitettiin kauheita kuvauksia työläisnaisten asemasta Kaukaisessa Idässä. Tehtaisa työskennellään 12 tuntia vuorokaudessa, käsityöliikkeissä 14 tuntia mitä rasittavimmissa oloissa. Työskentely jatkuu ilman pienintäkään levähdysaika vähiä. Työttömyys kasvaa tämän rinnalla ja vesien on hyvin tarmokas ja kunnan prostitutiivoin leviää hirvittävästi; samoin lasten rikollisuus. Mutta kaikkien alustajien esityksistä selveni, et-

Venäjän Lokakuun vallankumouksen herättänyt Kaukaisen Idän naiset ja nyt hänen vapautukseen tulee liittyä yhteen kansainvälisen proletariaatin kanssa. Hyväksytyissä päätöslauseissa lausuttin edustajille toivomus, että johtavat työskentelyn naisten keskuudessa selvän luokkataistelun merkeissä. Erittäin selvästi esitettiin alustus taistelusta nälkää vastaan Neuvosto-Venäjällä. Päätöslauseissa puutettiin edustajien toivomuksesta saatua omien mattojen työtä tekevät joukot työskentelyyn proletariaatin Venäjän avustamiseksi. Edustajat erosivat kokouksesta lupaati uskoen kansainvälisen Naisliikkeen kanssa solmittujen sitoiden tuottamiin suotuisiin tuloksiin, jossa he näkevät aatteellisen toiminnan johtajansa.

tustaan vastaavana erityisten elinten muodostamista naistyön suorittamiseksi puolueen sisäpuolella. Tällaisia elmiä ovat naisjaostot sekä puolueen keskukselliset että puoluejärjestöissä. Näiden jaostojen tehtävänä on:

1. Kasvattaa laajoihin naisten joukkoihin kommunismin henkeä ja liittää naiset puolueen riveihin.

2. Käydä taistelua niitä ennakkoluuloja vastaan, mitä ilmenee naisen yhteiskunnalliseen asemaan nähden ja vahvistaa työläisnaisten ja miehensä sitä tietoisuutta, että proletariaatin kummankin sukupuolen edut ovat yhteiset.

3. Terästä työläisnaisten tahtoa, vetää heidät taisteluun kapitalistista riistoa (asuntopuhua, kallistumista, työttömyyttä, lasten kurjuutta j. n. e.) vastaan.

4. Ajaa niitä kysymyksiä, jotka välittömästi koskevat naisen tasa-arvoisuutta ja naisen suojelua äitinä.

5. Käydä järjestelmällistä taistelua porvarillisen tottuneisuuden ja uskonnollisuuden perinnäistapojen vaikutusvaltaa vastaan ja sillä tavalla luoda kummankin sukupuolen välille terveemmät ja sopusointuisemmat suhteet, jotka kykenevät turvaamaan työtehtävien ihmiskunnan aineellisen ja siveellisen terveyden.

Näiden jaostojen työtä johtavat välittömästi puoluekomiteat ja ovat myös näistä vastuussa.

Mutta koko toiminnassa pitää olla vallitsevana puolueen yhtenäisyyttä kannattava henki. Pyrkimyksenä ei ole yhdensuuntaisuus, vaan puolueen täydellistyttyminen naisen luovan itsenäisyyden ja aloitteellisuuden kautta.

Tällaisia suuntaviivat loi Moskovain toinen yleismaallinen naisten konferenssi ja ne vahvisti Kolmannen Internationalen kolmas kongressi.

on herättänyt Kaukaisen Idän naiset ja nyt hänen käsittää, että hänen vapautukseen tulee liittyä yhteen kansainvälisen proletariaatin kanssa. Hyväksytyissä päätöslauseissa lausuttin edustajille toivomus, että johtavat työskentelyn naisten keskuudessa selvän luokkataistelun merkeissä.

Erittäin selvästi esitettiin alustus taistelusta nälkää vastaan Neuvosto-Venäjällä. Päätöslauseissa puutettiin edustajien toivomuksesta saatua omien mattojen työtä tekevät joukot työskentelyyn proletariaatin Venäjän avustamiseksi. Edustajat erosivat kokouksesta lupaati uskoen kansainvälisen Naisliikkeen kanssa solmittujen sitoiden tuottamiin suotuisiin tuloksiin, jossa he näkevät aatteellisen toiminnan johtajansa.

Norjan Työväenpuolueen Naisliitto 20 vuotias

Norjan kommunistinen naisliitto vietti 20-vuotista vuosijuhlaansa joulukuun 29 p:nä 1921. Sillä on takanaan erittäin menestyksikas kehityskausi.

Liitto perustettiin vuonna 1901 joulukuun 29 p:nä, käsitäten silloin vain yhden poliittisen ja viisi ammatillista naisyhdistystä, jotka kaikki olivat Kristinlan tai sen lähimmän ympäristön yhdistyksiä. Tästä pienestä siinä siemenestä on sitten kehittynyt voimakas, koko maata käsittävä järjestö. Liittoon kuuluu nyt 90 yhdistystä, joissa on noin 3000 jäsentä.

Kysymyksessä: "III Internationalen puolesta vai vastaan" ratkaisi liitto kantansa jo 1920, jolloin pidetyssä kongressissa liittyminen siihen 84 yhdistystä erosi tähöin liitosta, lähti erikseen osakeosastolistien vanavedessä. Mutta kun nämä olivat pieniä maalaishydistyksiä, niin ei helppo eroamisensa vaikuttanut mitään liiton toimintaan.

Liiton nykyinen sihteeri Sigrid Sundin on hyvin tarmokas ja kunnan hallinnossa johtaja. Hän on sa- malla myös yhtenä liiton sanomalehden "Kvinden" (nainen) toimittajana.

SUOMESTA

PALVELIJOIDEN ASEMA.

Tuskinpa mikään muu osa työväenluokasta elää niin poljetussa asemassa kuin vuosipalvelijat. Heihin näiden sovelletaan vielä ikivanhaa palkollislakia, jonka mukaan palvelijan on myytävä työvoimansa koko vuodeksi eteenpäin palvelusvuoden alussa määrättyillä ehdoilla. Tämä orjankontrakti pysyy voimassa koko vuoden huolimatta työvoiman hinnan mahdollisesta kohoamisesta ja muista eduista, joita muut palkkatyöläiset tilaisuuden tullen voivat käyttää hyväkseen. Palkollislaki sisältää kymmenittäin palvelijoita orjuuttavia määräyksiä ja asettaa heidät aivan suojattomiksi isäntien riistoa vastaan. Palvelusaikanaan saa palkollinen mursematta kärsiä kaiken isäntäväkensä taholta tulleen huonon kohtelun, keuhon ruuan y. m. voimatta siirtyä palvelupalkastaan muualle. Jos hän sitä yrittäisi, on isäntävällä oikeus tuottaa hänet takaisin orjuuteensa viranomaisten avulla.

Useat kerrat on tähän orjalakiin yrittetty saada jonkinlaisia parannuksia, mutta aina ovat vaatimukset saaneet kaikkua kuuorille korville. Eikä se ole ihmeäkään, sillä takaaahan se maaseudun porvareille aivan täydellisen riihtovapauden, jotenka sen vähäisempikin parannus merkitsisi vastaavaa tulojen vähennyttä toiselta puolen. Yritykset saattaa vuorjortat samojen asetusten alaisiksi kuin muiden palkkatyöväestö on niinkään epäonnistuneet.

Tämä edellämainittu väestöryhmä muodostaa kuitenkin siksi tärkein teorian työväestön keskuudessa, että jo itse luokkataistelun kannaltakin on vuosipalkkalaiset saatava yhteiseen rintamaan porvaristoa vastaan. Kulkiessa maaseudulla saa usein havaita sangen surullisia ilmiöitä. Voi nähdä ryyssisen renkipoljan kantavan mitatustansa kivääriä, palvelijattareita kuuluvat lotta-svärdeihin y. m. porvarillisiin kopliin. Henkinen vireyys ja yhteiskunnalliset harrastukset ovat yleensä palvelusväestön keskuudessa lamassa, puhumattakaan selvästä luokkasemasta tuntemisesta ja siitä vuorostaan johtuvista velvollisuuksista itseään ja muita työläisiä kohtaan.

Tähän takapajuisuuteen on tietenkin suurimpina syyinä vuosipalvelijat itse. Järjestäytyminen heidän keskuudessaan on huonompi kuin mikään muu palkkatyöläisten osan. Eikä on myös kinnittetty järjestyneen luokkatuloisen työväestön puolelta Hiin vähin huomiota tähän kysymykseen. Kun kuitenkin työväen vallankumouksellisessa taistelussa on tämän taistelun onnistumiselle yhtenä tärkeimpänä ehtona maaseudun osan mukaan vetäminen, on sosialistisen agitatsionin kätki entistä enemmän kohdistettava tähän takapajuisuuteen joukkoon. Maaseudun palkolliset on saatava ymmärtämään, että heidän asemansa korjautuu vain omien onnistustensa kautta eikä porvariston hyväntekeväisyydestä.

Järjestynyt työläisnuorisoon suunnatko innostuksensa ja tarmonsa maaseudun järjestymättömien tovereitten mukaansaamiseksi, on järjestettävä liitintä ja kokouksia, joihin kutsutaan vuosipalvelijoita. Näissä tilaisuuksissa samoin kuin kotigaatitoniissaakin osoitetaan että sosialismi, yhteiskunnallinen vallankumous lopullisesti voi särkää vuorjortien kontrahdit.

Meitä taas yritetään pettää

Onhan sitä ajanvarrella meitä työläisiä petkuttettu jos millä tavalla ja puljuttettu meidän hiellä ja vaivalla ansaittuja ainoita pencejämme, jos jonkinlaisin tarkoituksin. Mutta tuskinpa meitä koskaan ennen on yrittetty niin törkeästi "nenästä vetää" ja niin inhoittavaan tarkoitukseen vaivalla vähän hikipennijämme kuin nyt juuri parhaillaan Amerikan suomalaisen porvaristo ja porvariston vanavedessä uiskenteleva sekulijoukko täh-